

תלמודו בידו

דף ק עמוד א

יבמות

א] למי אין חולקים תרומה בבית הגרנות אף שמותרים לאכול, ומדוע ?

ב] היכן מעשר עני מתחלק, ומדוע ?

ג] ישראל או כהן המביא מנחה, כיצד מקריבו ?

ד] ספק כהן ספק זר המביא מנחה, כיצד מקריבו ?

א] 1. חרש שוטה וקטן. שאינם בני דעת, וזה זלזול בתרומה לחלקה להם בפרהסיא.

2. טומטום ואנדרוגינוס. שבריה בפני עצמה הם, ובזיון לתרומה לחלוק להם.

3. עבד כנעני של כהן. שמא יחשיבוהו בטעות לכהן מיוחס וישיאנה ישראלית.

4. הטמא, והערל אף משום שמתו אחיו מחמת מילה ואנוס הוא, שמאוסים הם.

5. נשא פסולה כגון גרושה, משום קנס. ואף אין שולחים לו [ולטמא] תרומה לביתו.

6. אשת כהן. נחלקו אם מחשש שיחלקו לה אף לאחר גירושה, או מחשש יחוד.

נפקא מינה: **1.** בגורן הקרוב לעיר שלא מצויים בו אנשים. אין חשש שיחלקו לה

לאחר גירושה, שאם בעלה גירשה ודאי היו שומעים על כך.

2. בגורן הרחוק מהעיר אבל מצויים בו אנשים, אין חשש ליחוד.

ב] בתוך הבית ולא בגורן, שנאמר "ואכלו בשעריך". וגם כדי שלא יתביישו עניים.

ונותנים לאשה קודם לאיש, משום שבזיון לאשה להמתין [וכן מקדימים דינה לדינו].

ג] ישראל: קומץ את המנחה ומקטירו, ושיריה נאכלים לכהנים. כהן: כולה מוקטרת.

ד] נקמצת וכמנחת ישראל ומקטירו.

השיריים, אסור לאכלם שמא כהן הוא, ואסור להקטירם לשם מנחה שמא

ישראל הוא, וכל שממנו לאשים הרי הוא בכל תקטירו. **אלא:**

לר' אליעזר, מקטירם לשם עצים. לר"א בר' שמעון, מתפזרים על בית הדשן.